

Diepe zucht

Diepe zucht

“That was some mean bush”

Willem de Vries

Willem de Vries

ISBN: 9789465460901

Foto omslag: Pixie, diep zuchtend (foto auteur)

© juli 2026

[4-1-2026]

“Venezuela, that was some mean bush”. Dit zegt in de film *Avatar* de ‘bad guy’, Colonel Miles Quaritch, tegen Jake Sully, de ‘good guy’. Dat is in het begin van de film als Quaritch opsomt waar Sully, toen deze nog over zijn functionerende benen beschikte in zijn tijd als commando, is geweest: *Venezuela!* Het wordt door Quaritch op prachtige, krachtige wijze uitgesproken, met veel respect voor de ondoordringbare jungle met haar *bugs, snakes and spiders*. Op dit moment, al sinds gisterochtend, is de naam van dit land het meest gebruikte woord in de internationale media. Of nee, het op één na meest gebruikte woord natuurlijk, na *Trump*. Want de laatste heeft gedaan wat niemand dacht dat hij zou doen: een militaire aanval op Venezuela uitvoeren en als klap op de vuurpijl ook, ze waren nu eenmaal toch bezig, Maduro en zijn vrouw gevangennemen...

Om ze ruim vierentwintig uur later in New York al de gevangenis in te schuiven. Daar wacht ze of beter hem een proces vanwege een reeds zes jaar geleden ingediende aanklacht tegen ‘de buschauffeur’. Dit is de bijnaam van Nicolás Maduro omdat het ooit, in zijn jongere jaren, zijn professie was. Zulke mensen kennen we, in eigen land hebben we onze eigen buschauffeur, Freddy Teeven, al heeft die zich ook opgewerkt tot jurist. Nu zijn er, los van hun *nickname*, verder vrij weinig overeenkomsten tussen de twee heerschappen, wel kleeft er aan beide boys iets van gesjoemel met geld en bonnetjes...

Het is de overtreffende trap van de overtreffende trap, er bestaat nog geen woord voor in onze moderne vocabulaires. Dat wat Trump doet, als 47ste President van de Verenigde Staten van Amerika, overtreft iedere overdrijving. Want hij gaat verder dan het verste gaatje, door steeds weer iets te doen wat niemand voor mogelijk hield. Zoals in geval *Venezuela!* Een soeverein land binnenvallen en diens gekozen leider van zijn bed lichten en ontvoeren. Een actie waar Trump ook nog eens erg prat op gaat,

dat onder *his command* Maduro en zijn vrouw zijn opgepakt, terwijl ze nota bene werden beveiligd door Russische huurlingen, ondersteund door Iraanse terroristen en een breed scala aan Hezbollah-strijders...

Gister zaten we in de auto van een lange reis terug van een ingesneeuwd Frans achterland. Luisterend naar de online-versie van Radio 1 werden we uitentreuren geïnformeerd over de fratsen van deze 47ste Prez. Zelfs zijn zorgvuldig geredigeerde persconferentie, om de wereld te laten weten hoe de T-bone-koe de junglehaas wist te vangen, viel precies op het moment dat de VS-burgers aan hun schijf-van-vijf-ontbijt zaten van donuts en bagels. Er was zelfs enige verwarring na de speech of hij nu werkelijk had gezegd: *We are going to run the country*, later toegevoegd door woorden als *judicious*, alsof dit een rechtvaardiging inhield na de illegale militaire aanval. Want, *of* dan wel *hoe* de koe die haas heeft gevangen, het blijft illegaal wat Trump heeft gedaan, zonder toestemming van The Congres...

Hij legde zelfs uit waarom hij niet eerst The Congres om toestemming had gevraagd: vanwege het veelvoudig 'lekken' van informatie. Daar kan ik me iets bij voorstellen, als er een geheime 'speciale militaire operatie' wordt uitgevoerd door het leger. We weten dat Trump niet alleen dagelijks zijn gat afveegt met luxe toiletpapier, hangend boven zijn gouden, met briljanten ingelegde pleepotten te Mar-a-Lago, maar ook aan wetten en de constitutie in het algemeen. Je gaat bijna denken: ja, zo kan ik het ook! Natuurlijk is dit niet waar, evenwel denk ik dat hij het zich wel makkelijk maakt door Elsschots uitdrukking 'wetten die in den weg staan en praktische bezwaren' als een Handige Henkie te omzeilen...

Omdat hij leeft en ademt in overtreffende trappen, krijgt de wereld te weinig tijd om te wennen aan de overtreffende trap van vandaag, terwijl er morgen alweer een nieuwe overtreffende trap bestaat. Het gaat zo razendsnel allemaal, dat zonder meer

voor mij geldt: ik sta erbij en kijk ernaar. Een bijstander zou dan kunnen waarnemen, naar mijn fysiek kijkend, dat mijn mond steeds verder openvalt van verbazing, om nog maar te zwijgen over de steeds onnozeler wordende bijbehorende gezichtsuitdrukking...

Ik knijp mezelf steeds vaker in de arm om te checken of ik niet droom. Daarbij houd ik zelfs rekening met het feit dat je zelfs in dromen jezelf in de arm kunt knijpen. Trump kronkelt als de Paradijselijke Slang overal omheen en tussendoor, onderwijl zijn gevorkte tong als een malle in en uit floepend. We zijn *flabbergasted* over hoe ver hij durft te gaan als machtigste man ter wereld, we staan erbij en kijken ernaar, *frozen*. Zelfs het 'ja, zo kan ik het ook' lijkt een echo uit een ver verleden te zijn, omdat ook die uitdrukking onderhevig is aan Trumps allesvernietigende overtreffende trappen. Ik zoek naarstig naar het synoniem voor 'overtreffendste trap'. En ja, zeg ik met enig sarcasme, het voelt ook als een welgerichte trap onder de noten...

[5-1-2026]

Vandaag alweer een overtreffende trap van wat Trump gister en eergister uitkraamde: nu moet Groenland weer uitkijken, want "We need this country" zei hij gister in een interview met The Atlantic. Gelukkig reageerde de Deense premier Mette Frederiksen prompt door te zeggen dat Trump moet ophouden met zijn militaire spierballentaal. Als er ergens een land is dat Groenland nodig heeft, dan is het wel het dichtbij gelegen Canada, vind ik. Maar Canada is een beschaafd land, het voelt zich niet geroepen om *World Police Officer* te spelen en al helemaal niet om een eigen NAVO-bondgenoot aan te vallen. Trump laat de VS langzaam afglijden naar wat we noemen een schurkenstaat, en wel zodanig dat hij vindt dat hij in zijn recht staat. Poeplink is het, zucht...

In ons door sneeuw en koude geteisterde landje is er slechts nieuws dat de wereld om ons heen beschrijft, zoals de ellende met Trump ("Ik ga nogmaals Venezuela aanvallen als ze niet meewerken"), terwijl Putin agressief Oekraïne bestookt met drones. Nee, in eigen land grinniken wij rustig verder, we zien een woordvoerder van Rijkswaterstaat, ene meneer Jan Rients *Slippens*, die adviseur gladheidsbestrijding is (voorgetrokken bij de sollicitatieprocedure denk ik). Te Rijnsburg is de bevelvoerder van de lokale brandweer in de kraag gegrepen op verdenking van brandstichting. Ja, zo houden we wel moed in het nieuwe jaar (zucht en grinnik tegelijk)...

Verder over Trump, want hij is met grote voorsprong de meest gehypete, gepimpte, gestreamde en geciteerde wereldleider. Nu dreigt hij ook Colombia aan te vallen, vanwege de narcodreiging. Ook Iran brandt dagelijks op zijn lippen, omdat hij zich ergert aan de Iraanse overheid die hard protesterende jongeren neerslaat – terwijl Trump in de VS iedere scheet die zijn tegenstanders laten afstrafte met het sturen van de Nationale Garde en andere trekkende en duwende medewerkers die zogenaamd 'de orde moeten herstellen', *In His Name*. Tot eind 2025 kon ik nog lachen om Trump, in 2026 schiet ik steeds meer in een pijnlijke grimas, gevolgd door een diep zuchten...

Hij is het nieuwe jaar gestart met een reeds lang geleden geplande agressie, zo lijkt het, een 'upgrade' naar een 'next level'. Sorry voor de Engelse woorden, door de werelddominantie van Trump gebruik ik zelf zulke woorden steeds meer. We hebben nog lang niet het achterste van zijn tong gezien vrees ik, waarbij ik concludeer dat hij kiezersbedrog vertoont door met de MAGA-belofte te breken, ook dat hij zei niet langer *World Police Officer* te willen spelen. Nu zal hij ongetwijfeld uitleggen dat wat hij nu doet indirect, in tweede instantie, bijdraagt aan de MAGA-beginselen. Niet meteen dus, hij heeft het 'oude gedrag' nog even nodig om MAGA te kunnen verwezenlijken. Ik denk dat hij zo denkt, dat hij het zo zal uitleggen...

Nooit eerder hebben wij vanuit Europa naar zo'n bloeddorstige havik gekeken als deze President. Truman, Johnson, Nixon en Reagan waren stoute jongetjes maar vallen, met het verse vergelijkingsmateriaal, in het niet bij *Donny Boy*. En de wereld kijkt toe maar doet niets. Dit doet me denken aan een gedicht van Bertolt Brecht, in het Engels: *How fortunate the man with none*. Ironisch-cynisch vrij vertaald: wij staan erbij en kijken ernaar. 'Ernaar' betekent zoveel als: de strapatsen van Donald John Trump, de 47ste President van de Verenigde Staten. Wij zijn de omstander die bij een vechtpartij niets doet en lafjes, futloos toekijkt, denkend: het zijn mijn zaken niet, wat kan mij het schelen...

Vanochtend hadden we, zoals dat heet, een verkeersinfarct in den lande. Door de aanhoudende vorst met sneeuwbuien kwam de hele landelijke infrastructuur onder druk te staan: treinen en bussen reden niet meer, snelwegen liepen vast als te dikke zandkorrels in een zandloper. Mijn oudste dochter zat ook vast te Woerden, op weg naar Utrecht, op enig moment reed de trein niet meer verder. Op tv hoorde ik een chagrijnige medewerker van de NS zeggen dat treinwissels vastvroren, waar geen kruit tegenop gewassen was. Want het is nooit zeker hoe een blizzard uitpakt (mijn woorden), hoe ernstig het is, hoe koud ook en hoe dik het pak sneeuw gaat zijn. Kortom: de NS en haar vervoermiddel zijn een onbetrouwbare partner. Daar heeft de schoorsteenrokende baas van de NS, Wouter Koolmees, nog serieus werk liggen, voordat hij het al dan niet zinkende schip zal verlaten. Want het is net als de postbezorging, ook die zal langzaam gaan verdwijnen, als ons land zodanig rijk is zodat iedereen in een elektrische auto rijdt (en de trein kan negeren) en de laatste treinconductor gemolesteerd is door een vandalistische treinreiziger, die is aangesproken op het feit dat hij geen kaartje heeft gekocht voordat hij instapte. Treinconducteurs en medische hulpverleners bij rampen (zoals Oud & Nieuw), over enkele jaren vinden we ze niet meer, als de overheid niets doet om ze beter te

beschermen. Ik zeg: nu *AI* inmiddels zo succesvol is (als je de internationale beleggingsbeurzen mag geloven), kan men prima zulke kwetsbare beroepen laten begeleiden door vrij agressieve Robocops (die mogen schieten of mensen op een andere manier pijn doen als ze zich niet gedragen), of desnoods de hele dienstverlening laten overnemen door robots, die nog erger zijn dan de Franse Gendarmerie. Want niemand haalt het in Frankrijk in zijn botte kop om te ‘fucken’ met Franse Gendarmen. Ja, ik ben dit jaar vrij boos en gefrustreerd van start gegaan, wat onder meer werd veroorzaakt door mijn auto die halverwege onze heenreis op 27 december de geest gaf met een kapotte versnellingsbak. Het is bijna niet te geloven in wat voor aaneenschakeling van ellende je dan terecht komt, zeker als de klimatologische omstandigheden ook niet top zijn (sneeuw, koude, wind, aangevuld met weigerachtige sujetten van autoverhuurmaatschappij, dépanneurs en garagisten). Mijn chagrijn begon dus al op de laatste dagen van vorig jaar, en liep door in het huidige, met name op de dag dat we de huurauto moesten inleveren en mijn gerepareerde vehikel konden ophalen. Omdat we mijn Nissan tussen tien en twaalf in de ochtend bij de garage moesten ophalen, werden we gedwongen de dag ervoor reeds af te reizen naar het noorden: het werd Hotel Ibis te Chalon-sur-Saône, waarbij het op voorhand vaststond dat we een plastic hotelkamer zouden aantreffen. Dit werd geheel bevestigd. Wat aanvankelijk minder leuk was, was het bijna volgeboekte ‘restaurant gourmand’, behorend bij het hotel, dat tot 20.15 uur reeds alle tafeltjes ‘*complet*’ gereserveerd had. Pas op dat moment konden we een tafeltje krijgen (het zogenaamde tweede rondje). Om half zeven, hongerig als een paard, wilden we daar niet op wachten. Dus enkele restaurants in de omgeving gebeld, bij Bouillon Bernard was plaats. Dat bleek een schot in de roos, want we hebben er heerlijk gegeten. Toen we de ochtend erna in de ruimte van ‘restaurant gourmand’ ons ontbijt genoten, zag ik op de menukaart dat we geluk hadden gehad, want het was niet bepaald een ‘restaurant gourmand’. Het ontbijt was redelijk, maar iets aan de magere kant

voor € 13.90 per persoon. Het had die nacht gesneeuwd, naar later bleek in de nabijheid van Nancy een drama. Daar pikten we eerst mijn Nissan op, die niet helemaal in orde bleek, terwijl er toch een reparatie van € 1.250 was uitgevoerd. Ik moest regelmatig het koppelingspedaal op en neer pompen zei de garagist, dan zou het wel goedkomen. In eigen land zou ik maar mijn eigen garage moeten raadplegen zei hij, de man dacht dat er ergens een luchtbel in het hydraulisch systeem zat. Dan denk ik, als nuchtere kaaskop: had dat dan gvd opgelost lullo, als je vermoedt wat het probleem is. Mais non, we konden vertrekken, na te hebben betaald. We moesten 60 km verderop, terug naar het zuiden, de huurauto inleveren. Met twee auto's dus, mijn liefde reed in mijn Nissan, want de huurauto was een automaat ("en dat gaat niet hoor"), een heuse Opel Astra Touring! Ondanks dat ik me bijna dubbel moest vouwen om in de bestuurderszetel plaats te kunnen nemen, en voor *mijn* gevoel op het asfalt zat tijdens het rijden, was het toch een prima auto (gelukkig uitgerust met winterbanden). De verhuurmaatschappij lag nogal verborgen in het binnenland, zeg maar de plattelandsrimboe. Vanwege de overvloedige sneeuw was het voor mijn liefde niet te doen, door in mijn auto op de besneeuwde wegen te rijden. Dus moesten we die ergens laten staan, op 20 km afstand van het verhuurbedrijf. Samen reden we door naar het verhuurbedrijf, waar ik de betrokken medewerker belde, of hij ons soms wilde helpen, zoals ons naar mijn auto rijden. Dat verdomde hij, hij verbrak de verbinding. Wij toch enigszins in onze rats, want taxi's niet voorhanden. Toen kwam ik op het lumineuze idee om een route te nemen die (zo goed als) sneeuwvrij was op de wegen, weliswaar een omweg van dertig kilometer naar mijn achtergebleven auto toe. Dat lukte, vervolgens reed mijn liefde in mijn auto achter mij aan over deze zo goed als sneeuwvrije omwegroute, en waren we twee uur later weer ter plaatse, waar we de Opel Touring achterlieten en de sleutel in een dropbox stopten. Om een lang verhaal kort te maken: het begon steeds harder te sneeuwen en we moesten de Ardennen nog door. Resume-

rend, na om 8 uur te zijn vertrokken kwamen we om half elf 's avonds uitgeput thuis aan, heel blij de katten heerlijk relaxend in een warm huis aan te treffen, omdat eerst mijn dochter en daarna mijn liefjes zoon opgepast had, en de laatste de houtkachel nog eens goed had opgepookt, toen ze om een uur of zeven vertrokken. Tegen één uur lagen we te bedde, te uitgeput voor een ontspannen nachtrust – ik was nog aan het rijden en zag steeds een rechthoekig beeld voor me...

[6-1-2026]

Zo nam gister de moderne potentat Donald J. Trump weer het woord *Greenland* op zijn bekende manier slissend in de mond: "We need it for our security!" Gister en ook vandaag kakelt de hele mediasector, in het belang van nieuwsgaring en algehele informatieverstrekking aan burgers, over Trumps dreiging. Zojuist, bij Goedemorgen Nederland, mag Amerikakenner Willem Post alweer zijn plasje doen over de ontstane situatie. Hij denkt, ondanks de acuut lijkende militaire dreiging van Trump, dat het veiligheidsprobleem van de VS eenvoudig kan worden opgelost door diplomatieke onderhandelingen – Trumps dreigende taal overbodig makend. Maar goed, potentaten vinden het nu eenmaal 'lekker' zich zo uit te laten...

Ik heb het ook al eerder aangedragen als een vrij eenvoudige oplossing: geef de VS enkele nieuwe bases op Groenland, zodat ze hun veiligheidsplannen kunnen verbeteren. Idealiter zou dit samen kunnen gaan met de NAVO, zodat de VS niet alle kosten dragen. Op die manier doen Denemarken en de rest van de NAVO, alsmede Groenlands buurland Canada, ook mee, wat voor de betrokkenheid het beste is. Of gaat het de niet zelden van jokkebrokken beschuldigde Trump toch om méér dan *National Security*? Zoals de rijkelijk aanwezige bodemschatten van het enorme eiland?...

Ja, natuurlijk gaat het hem tevens dáárom. Maar ook voor dit onderwerp kun je plannen maken, zoals een gemeenschappelijke exploitatie in NAVO-verband, bijvoorbeeld naar ieders bijdrage in de NAVO-pot verdeeld. Dat is in het nadeel van Denemarken vanwege hun kleine bijdrage aan de NAVO, maar ze doen nu, op dit moment, ook vrij weinig op het gebied van de exploitatie. Een voorwaarde moet zijn dat het ontginnen planmatig gebeurt, rekening houdend met zoveel mogelijk duurzaamheid. Dus niet als een kip zonder kop, cherry-pickend, de beste, duurste, zeldzaamste mineralen eerst uit de bodem poeren, het land achterlatend als een veld vol molshopen...

Je verwacht dat Trump een grote permanente diplomatieke schil om zich heen heeft om eerst gesprekken aan te gaan met zijn 'uitverkoren slachtoffers', zoals in dit geval Groenland schuine streep Denemarken. Dat is zo omdat hij in wezen een tweedehands-autoverkoper is, altijd op zoek naar de ultieme deal. Dreigende taal uiten komt normaliter pas aan bod in het eindstadium, als het 'slachtoffer' niet ontvankelijk is voor diplomatieke onderhandelingen. Ik kan me niet voorstellen dat Mette Frederiksen, namens haar land, niet geïnteresseerd is in een op een verstandige manier benutten van de mogelijkheden, waar haar land en de NAVO en dus ook de veiligheid in de wereld beter van wordt...

Natuurlijk kun je niet in het hoofd van andere mensen kijken, maar er bestaat zoiets als een waarschijnlijkheidsverwachting, als je rationeel, de emoties keurig geparkeerd, naar een probleem kijkt. Daarom is het Groenland-dilemma geen echt (militair) dilemma maar een probleem dat zich laat oplossen door diplomatieke inspanningen van betrokken landen. Tenslotte is Trump van origine ook een Deen, of nou ja, bijna dan – want een Duitse migrantenkleinzoon. Vroeger spraken ze bijna dezelfde taal. Dus al dat gedreig en patjepeeërgedrag is totaal overbodig. *Come together please, and wash your mouth Donny Boy.* Een kind kan de was doen...

[7-1-2026]

Onze 'nationale trots' Schiphol heeft een stroomstoring. Berichten erover geven slechts onduidelijkheid, bijvoorbeeld wat de gevolgen zijn voor het vliegverkeer. Dit komt bovenop de malaise met de sneeuw en de opgelopen achterstanden met gestrande reizigers. Ondanks alle zelf-pimpende kwaliteiten van Schiphol en KLM, omdat ze zichzelf regelmatig als de beste van allemaal omschrijven, heb ik er mijn bedenkingen bij. Een stroomstoring op een cruciale dag in de winter? Klinkt als een slecht ingerichte technische backoffice, ontstaan uit besparingsdrift...

In de babbelshow op NPO1 mag 'de goede-VVD-er' Eric van der Burg zijn zegje doen over onder meer het gedoe met Trump en Groenland, Colombia en hoe het nu verder moet met Venezuela. Over dat laatste land: je vraagt je af of de VS wel goed heeft nagedacht over de arrestatie van Maduro. Want 'het land overnemen', waar Trump vorige week duidelijk op zinspeelde, lijkt te hoog gegrepen voor de VS, vanwege de immense klus die zulks inhoudt, omdat je feitelijk het hele land militair moet gaan bezetten ter verkrijging van controle. De relatief 'jonge hond' Pete Hegseth staat te popelen om deze huzarenklus te mogen uitvoeren, maar ik denk dat de 'ervaren rot' Trump zal denken: ik wil geen tweede Afghanistan, dat is slecht voor mijn reputatie...

En dus zitten ze nu met de gebakken peren. Want *what's next?* Mogelijk zal Trump positieve energie halen uit de verdere demonisering van Maduro en diens berechting. Het is niet ondenkbaar dat hij druk bezig is achter de schermen, indirect via zijn goedbetaalde stromannen, druk uit te oefenen op de rechtbank en diens functionarissen. Trump zal denken: "New York is mijn stad, ze heeft mij zoveel gebracht, en dus zal het altijd iets schelen als ik op mijn bekende manier ga *pushen*." Natuurlijk heb ik geen enkel bewijs voor wat ik beweert, echter het verleden laat

zien dat het niet zelden zo gaat, dat de arm van Trump lang is en hij vrijwel nergens voor terugdeinst, als geboren opportunist...

Ah, ik hoor net dat de stroomstoring op Schiphol voorbij is, een geluk bij een ongeluk. Vandaag hoor ik ook dat Trump de VS terugtrekt uit allerlei bilaterale organisaties, zoals ruim 30 in VN-verband. Clubs betreffende in zijn ogen 'woke'-gedoe moeten het hard ontgelden, zoals alles dat met gender van doen heeft. Plus klimaatdrammers en de gezondheid van mensen in ontwikkelingslanden en oorlogsgebieden. Trump vat alles samen met de woorden: die organisaties zijn een bedreiging voor de soevereiniteit en economische macht van de VS. Wat een bullshit: hij heeft 'gewoon' een ongekeerde haat tegen alles dat niet is zoals hij, en haalt er plezier uit om het met man en macht te elimineren, onder de valse reden een bedreiging te zijn voor de VS...

Of er ook nog positief nieuws is vandaag? Ja, misschien wel, al zit dit in de categorie 'relatief goed'. Zes op de tien leden van NSC hebben hun lidmaatschap opgezegd. Dat betekent dat vier op de tien leden nog steeds NSC steunen. Het gaat om circa drieduizend leden die licht zien voor NSC. Nu zou je kunnen stellen dat er een grote groep mensen bij is die vergeten heeft het lidmaatschap op te zeggen. Stel de helft. Dan zijn er nog vijftienhonderd mensen die de van twintig naar nul zetels gekelderde, Pieter Omtzigt-loze partij steunen. Ik vind dat een buitengewone prestatie. Een Koninklijk Lintje waardig voor de arme Pieter! Wie pakt deze op, denk ik dan?...

[9-1-2026]

Binnen twee dagen twee schietincidenten met *Law Enforcement* in de VS, met minimaal één dodelijk slachtoffer onder de burgers. De regering zegt dat de schutters in hun recht stonden, omdat ze bedreigd werden. Ik zag beelden van de eerste vrouw die werd doodgeschoten in haar auto, inderdaad leek ze te willen

vluchten, terwijl er nog iemand voor haar auto stond. Toch was het doodschieten van de vrouw door ICE-personeel een rigoureuze actie. Het is zoals altijd moeilijk te zeggen of ICE over de schreef ging, dan wel dat de vrouw onschuldig is...

Het gekke is dat ik gister nog een bericht las dat de vrouw een *observer* was van ICE, een vrijwilliger die de ICE-acties observeert en rapporteert (aan wie?) als er iets onregelmatigs gebeurt. Vandaag heb ik me rot gezocht naar die tekst, maar ik kan er niets meer over vinden. Mogelijk was dit *fake news*, of kon het niet nader bevestigd worden. Toch vind ik dat de vrouw zich vreemd gedroeg door de instructies van de ICE-agenten te negeren: het eerst naar achter en dan naar voren proberen te rijden is in mijn ogen een ondermijning van gezag, wat je vooral bij ICE niet moet doen. Dit weet iedereen. Dom-dom-dom dus...

De tot '*the max*' geïnstrueerde ICE-agenten staan onder grote druk, dus ik kan begrijpen dat ze haar 'niet willen luisteren' als bedreigend hebben opgevat. Maar om dan door de voorruit op haar te schieten, helaas met dodelijk gevolg, is niet okay. De toch al ingegraven Reps en Dems staan nog lijnrecht tegenover elkaar, door deze volgens veel Dems op een George Floyd lijkende blunder van de overheid. Al geeft het online nalezen van Floyds leven niet bepaald de idee dat hij een lieve jongen was – wat uiteraard geen rechtvaardiging is voor zijn ongelukkige dood...

De komst van Trump in zijn tweede ambtstermijn heeft gezorgd voor een radicalisering van de houding van alles wat zich *Law Enforcement* noemt. Over het algemeen ben ik wel voor een stevige aanpak van burgerlastposten en uiteraard die van criminelen, moordenaars en andere ondermijners. Een mooi compromis is wat mij betreft de Franse Gendarmerie, de meeste mensen kijken wel uit om deze lieden te provoceren. Het vinden van de juiste balans in handhaving van gezag is een hele kunst. De Franse politie doet dit wat mij betreft erg goed, wetende dat Frankrijk uitpuilt van de activistische protesteerdere, die al voor één

eurocent prijsverhoging aan de benzinepomp de barricades oprichten...

In de VS is Trump een meester in het verder doen polariseren van het Amerikaanse volk – Reps versus Dems. Daar heeft hij overigens een valide mandaat voor, want zijn stemmers wilden dit zo, een rigide vorm van gezag door de overheid, plus de verdere verbanning van migranten, desnoods met geweld. Het lijkt in wezen erg veel op wat PVV en ook VVD (en BBB, plus JA21 en FvD) voorstaan op het gebied van migratie. In eigen land gaan de formatiegesprekken verder, ik zag gister Robbie Jetten bevraagd worden door journalisten, hij insinueerde later op de dag nog een sneeuwballengevecht te zullen hebben met zijn beoogde coalitiegenoten. Wat een schril contrast met de VS, diepe zucht...

[10-1-2026]

Het is als een langzaam-werkend gif in een mensenlijf: als het maar langzaam genoeg wordt ingespoten, met een in kleine stapjes opbouwende dosis, dan gaat het lichaam er in veel gevallen aan wennen. Zo is het ook met de portie gif die de 47ste President van de Verenigde Staten, Donald John Trump, de wereld in pompt. Als je maar lang genoeg roept dat Denemarken een onderdeel moet zijn van de VS, komt er vanuit de wereld steeds minder weerstand. Op enig moment is er een verzadigingspunt bereikt, en ga je 'inzien' dat Trump gelijk heeft, dat Denemarken (alook een groot deel van de wereld) beter af is als dat eiland voortaan bij de VS hoort...

Ik zeg niet dat het in mijn brein precies zo werkt, toch is dit wat er een klein beetje gebeurt met mijn doorgaans kritische houding naar alles wat Trump zegt en doet, of juist niet zegt en niet doet (als hij juist *wel* iets moet zeggen of doen). Wat bij ondergetekende ook langzaam aan het veranderen is: mijn aanvankelijk lacherige, minachtende visie op deze impulsieve schreeuwer,

deze patjepeeër die er niet voor terugdeinsde ‘*grab them by the pussy*’ te zeggen, opgenomen door een microfoontje waar Trump geen weet van had, deze lacherige minachting (ach ja joh, het is Trump maar die het zegt) begint voetje voor voetje te verschuiven naar een halve angst, dat ik, en met mij velen, er mogelijk helemaal naast hebben gezeten...

De man is veel gevaarlijker dan gedacht. We meenden dat alles wat hij zei maar *sham* was, een manier van hem om met zichzelf te pronken (stoere jongenstaal à la ‘*grab*’ – ouwe jongens en krentenbrood etc), dat achter deze als paradoxaal veronderstelde houding misschien wel helemaal niets verborgen zit: hij is helemaal echt, zuiver en puur. Als hij zegt dat hij Denemarken wil innemen, goedschiks of desnoods kwaadschiks, dan zet hij dit als super-prio op zijn toch al uitpuilende priolijst...

En het gaat gebeuren, linksom of rechtsom. In de tussentijd maakt hij zichzelf belachelijk door er leugens tegenaan te kletsen zoals: de Russen en Chinezen cirkelen reeds als vliegen rondom een koeienvlaai om Groenland heen, ze kunnen het eiland ieder moment binnenvallen, het zou een ramp zijn als de VS achter het net vist. Alsof Trump zoiets zou laten gebeuren. Het hele arsenaal halve en hele leugens wordt van stal gehaald om zijn verhaal luister bij te zetten. Hij rekent er gewoon op dat de wereld toch niet kan controleren of het waar is of niet...

En als de wereld het al gaat checken, heeft hij inmiddels weer tien of twintig nieuwe kreten de wereld in geroepen, die óók controle nodig hebben, of ze kloppen. Een slimme tactiek, ik kan er niets anders van zeggen. De wereld raakt er buiten adem van, van zijn ongehoord hoge politieke levenstempo, en dat nog wel voor een ‘ouwe lul’ van bijna tachtig (over vijf maanden al!). Wat een verschil in vitaliteit zeg met voorganger Sleepy Joe Biden. En dan hebben we het nog niet eens over zijn *Foreign Chief*, de nog niet zo lang geleden als een lulletje rozenwater door het leven gaande Cubaanse migrantenzoon: Marco Rubio...

Die in het verleden wat suffige, onzekere senator met toch ook weer een vrij grote bek (vaker het geval bij kleine mannetjes), heeft de geest van Trump nu helemaal te pakken: *Hate and Fear!* Dat is zijn motto geworden. Hij wil wraak nemen op zijn 'vaderland', Cuba. Dit soevereine land moet nu wat hem betreft als volgende slachtoffer onder de voet worden gelopen, om het daar aanwezige volk te bevrijden van de oude communistisch wurggreep van het verleden, tevens vanwege de huidige olie- en overige banden met Venezuela. Rubio heeft één groot voordeel: Cuba ligt voor de kust van Florida nabij Miami, waar hij al senator was. Ik vermoed dat hij zal denken: *"This is a cup of tea, much easier than Greenland. This will be my finest moment" ...*

[12-1-2026]

Je weet dat Donald Trump liegt dat hij barst, als hij zegt niets af te weten van het dagvaarden van Jerome Powell, hoogste baas van de Federal Reserve, de Fed, de Nationale Bank van de VS. Trump trekt aan alle touwtjes, vooral daar waar hard getrokken wordt, zoals bij een dagvaarding van het clubje meest gehate mensen als vermeld op zijn haatlijstje, waar Powell hoog-gerankt staat. Het is ondenkbaar dat hij niet van zo'n dagvaarding op de hoogte is. En als dit werkelijk waar is, dan wordt de hele hiërarchie van mensen, verantwoordelijk voor deze '*subpoena*', onmiddellijk door Trump ontslagen vanwege incompetent gedrag (hem niet gebriefd te hebben)...

Powell geeft ondertussen op rustige wijze in een videoboodschap aan niet onder de indruk te zijn van de beschuldigingen: hij zou te veel geld uitgegeven hebben aan het renoveren van Fed-gebouwen. Hij zegt dat het om wat anders gaat, namelijk dat Trump hem verder onder druk wil zetten, met dreigementen van zoals nu een strafrechtelijk onderzoek, om de rente te verlagen. Het is een bekend verhaal, afgelopen jaar uitgebreid in de media

uitgevochten door Trump en Powell. Dat Trump het nu met deze '*cheap trick*' denkt te kunnen 'regelen', lijkt me nogal opportunistisch gedacht. Een strafrechtelijk onderzoek kost veel meer tijd dan Trump kan wachten op een volgende renteverlaging van de Fed. Het lijkt een vorm van paniek te zijn, schieten met hagel...

Ook voert Trump verregaande pressie op Iran uit: als dit land niet naar hem luistert (zijn geliefde *als-dan*-stelling), dan gaat hij militair ingrijpen heeft hij geroeptoeterd. Met 'luisteren' bedoelt hij dat de Iraanse regering moet stoppen met het onderdrukken van landelijke protesten. Als ze dat niet doen gaat hij met gerichte militaire acties komen. Vermoedelijk het aanvallen van militaire en geestelijke doelen. Het stomme is dat Trump in de VS ook niet bepaald tolerant is tegen protesten, die hij vaak afdoet als een bedreiging van de staatsveiligheid, van '*fucking liberal activists*', en dat de wereld zich niet mag bemoeien met zijn binnenlandse politiek. Ja, wat een ander soeverein land niet mag doen mag hij wel doen, erg irritant is dat...

Ik begin er een gevoel bij te krijgen dat hij te vaak spierballentaal heeft geuit, zodat er een '*point of no return*' is bereikt: inbinden of zijn verhaal afzwakken kan nu niet meer, dit is gezichtsverlies. Gezichtsverlies is het ergste wat de ijdele, narcistische Trump kan overkomen. Genoeg hierover nu, je wordt er tureluurs van. Tenslotte een bericht van veel mildere orde: gister kwam het overlijden van de ernstig verguisde, wereldberoemde pseudowetenschapper Erich von Däniken in het nieuws. Meteen werden alle anti-von-Däniken-registers opengetrokken, met een felle haat die nooit meer afneemt, alleen maar omdat hij het boegbeeld van andersdenkenden was...

Jongere mensen zullen onverschillig de schouders ophalen bij het horen van zijn naam. Ik niet, ik ben met zijn boeken en opvattingen opgegroeid. Natuurlijk was hij alles behalve een wetenschapper. Hij schoot slechts op populistische wijze vanuit de heup op boeiende, door 'normale wetenschappers' als onver-

klaarbaar of niet relevant afgedane archeologische fenomenen uit het verleden. Daar gaf hij een zodanige twist aan, dat ik toch de ogen werd geopend om op z'n minst open te staan voor enkele van zijn verregaande beweringen. Met de kennis van nu, vele decennia later, ben ik nog steeds van mening dat enkele van zijn beweringen staande zijn gebleven. Niet alles, maar een klein deel. Het zijn net *deze* beweringen waar de reguliere wetenschap niets mee kon, omdat bepaalde onderwerpen zich niet *laten* bewijzen of ontkrachten...

Juist dáár vind ik von Däniken interessant. Zeg maar het grijze gebied van feiten, waar de reguliere wetenschap belachelijke verklaringen geeft die kant noch wal raken, en men von Däniken niet kan weerleggen. Het zit met name op dat wat de reguliere wetenschap afdoet als 'mythen en bijbehorende verzinsels die niet echt gebeurd kunnen zijn', terwijl von D zegt: je mag mythen niet allemaal afdoen als onzin, omdat ze feitelijk zijn overgeleverd door middel van geschriften, afbeeldingen, gebouwen etc. Mijn conclusie van dit interessante verschijnsel rondom mensen die verregaande beweringen doen als von D: niet alles is onzin wat hij vertelt, terwijl de reguliere wetenschap zonder enige vorm van bewijs te makkelijk von D's beweringen afdoet als flauwekul van een Filipijnse wonderdokter, die niet echt opereert maar stiekem in de hand een capsule tomatenpuree en een kippenlevertje of een stukje darm verborgen houdt...

[13-1-2026]

De toch al drukste man ter wereld, Donald Trump, zorgt er nu voor dat ook zijn ambtenaren de drukste ter wereld worden. Omdat hij heeft bepaald, met één arrogante pennenstreek, dat alle landen die zaken doen of contacten onderhouden met 'de laffe moslimcriminelen' (mijn *Trump-like* invulling) van Iran, een *tariff* aan hun broek krijgen van 25%. Het lijkt me een crime om

te moeten vaststellen of landen onder deze pennenstreek vallen, al zal Trump vermoedelijk zeggen: bij twijfel *doen!* Als er maar knaken gaan rollen, is zijn motto...

Ik zeg: hij is aan het doorslaan, zijn wrok jegens bepaalde personen, landen en bevolkingsgroepen zijn zuivere haat tegen mensen en materie die hem 'gewoon' niet aanstaan, het is grenzeloos aan het worden. Hij verzamelt al deze dingen onder een paraplu van wrok en haat en probeert die met nog meer haat, nijd en agressie te bestrijden, te elimineren, zoals een *nutty professor* in een lab die een enge ziekte probeert te verijdelen. Dat laatste vind ik nog een nobele daad. Wat Trump doet heeft niets meer met nobelheid te maken, hij is het kwijt, dat beetje menselijkheid dat hij bezat, nu zijn narcistische Ego op stoom is gekomen...

Ja, we kennen dit uit het verleden, toen bepaalde machtshebbers verblind werden door hun eigen machinerieën van haat en wrok. Een bekende mislukte Oostenrijkse schilder is daar een prachtvoorbeeld van. Het ergste is dat er in het heden nog steeds sterke sympathieën bestaan voor de abjecte machtshebbers van weleer. Rationeel denken kan daar niets aan veranderen, dat mensen deze rampzalige geschiedenissen wensen te omarmen als 'het goede, het enige juiste', en alle bekende feiten over hoe het werkelijk was wensen uit te gummen als grote onzin. Er zijn zelfs mensen die beweren dat Dachau en andere vernietigingskampen niet hebben bestaan, dat het in scene gezette propaganda van de geallieerden was...

Is Trump een Hitler? Nee, natuurlijk niet, Hitler *was one of a kind*. Maar op de vraag of hij trekjes dan wel sterke trekken van Hitler vertoont, moet ik helaas positief antwoorden. Eén van de kenmerken van een potentaat is dat ze alle tegenstanders van hun beleid proberen uit te schakelen. Als het rechtsom niet gaat, dan linksom. Daar steken ze een ongelooflijke hoeveelheid energie in. In het geval Trump: hij *krijgt* energie van het geven van energie. Hij is bijna een perpetuum mobile, die eindeloos doorgaat...

Fed-baas Jerome Powell is dus alweer de sjaak. Deze man functioneert niet volgens Trump. Powell is nota bene de door Trump zelf aangestelde leider van het onafhankelijke instituut de Fed, het behartigt en waarborgt de economische en financiële belangen van de VS. Het is geen politiek instrument van de President. Toch ziet hij dit anders, hij veegt zijn gat af aan wie dan ook: iedereen die niet doet wat hij zegt, kan rekenen op een eindeloze stroom van bedreigingen, zwartmakerij en nog in het gunstigste geval geld- en energieverblindende rechtszaken, op kosten van belastingbetalende burgers. Immers, in een rechtszaak is sprake van een objectief oordeel...

Helaas ben ik steeds minder in staat 'het goede' van Trump te kunnen zien. Wat resteert is een chanterende, dreigende, door-drammende kleuter die een slijmspoor van nepotisme achterlaat, familie en vriendjes voorttrekkend bij bijvoorbeeld officiële staatsbezoeken bij onder meer dubieuze landen zoals Saoedi-Arabië, Qatar, VAE en een hele riedel andere landen in 'de foute bandbreedte'. Met dubieus bedoel ik dat deze landen dictaturen zijn waar mensenrechten nauwelijks bestaan. Ja, de mensenrechten van de sterksten, die zijn er, maar de zwakkeren zijn kansloos. Iran is ook zo'n land. Op zich zou je verwachten dat Trump een land als Iran zou waarderen. Maar omdat het een mogelijke kernmacht is, en niet al te veel olie en andere bodemschatten bezit, zit Iran in de Trump-haat-categorie...

Ondertussen gaat Rusland gestaag verder met het platbombarderen van Oekraïne, afgelopen week zelfs gebruik makend van supersonische raketten. Niemand heeft dit met kracht veroordeeld. Trump kijkt wel uit om het op te nemen voor Oekraïne, want hij treft in de potentaat Putin een persoon aan die hij veel sympathieker vindt, met meer mogelijkheden om 'leuk zaken te doen'. Bovendien is Rusland een onmetelijk groot land, met onmetelijke mogelijkheden. Dit is prettiger zaken doen dan met een ingemetseld land als Oekraïne, zal hij denken. Of misschien denkt hij dit alles wel niet, *doet* hij 'gewoon', volgt hij een soort van

inwendige intuïtie, of wordt hij geleid door engelen. Het is wel vaker voorgekomen dat mensen met grootheidswaan zeggen door engelen of geesten, door 'stemmen' te worden gestuurd bij hun handel en wandel. Je ziet het ook bij TBS-ers die beweren bij het plegen van moorden te zijn gestuurd door 'stemmen', dat ze het *moesten* doen...

Ik beweer niet dat het bij Trump ook zo gaat. Toch moet je met alle mogelijke varianten rekening houden vind ik, want de persoon Trump proberen te verklaren vanuit de ratio, het verstand, is een verdomd moeilijke kwestie. Daarvoor is zijn gedrag te volatiel, het is nauwelijks te voorspellen vanuit de beste, betrouwbaarste algoritmen. De ratio van Trump is juist om zo onvoorspelbaar mogelijk te zijn, volatilititeit is zijn stokpaardje. Het is alleen niet te zeggen of het een ontwikkelde strategie is, of dat deze is komen aanwaaien, dat er op enig moment een patroon ontstond waar hij handig gebruik van is gaan maken...

Trump zal, of we dit nu leuk vinden of niet, tot in lengte der dagen blijven fungeren als rolmodel voor de internationale politiek. Positief, negatief, neutraal, vul het zelf maar in. Nooit is een President van de VS zo scherp, onbeschoft (onbeschaafd ook) en destructief geweest voor alles en iedereen die niet met hem in de pas wilde lopen. Nooit is een persoonlijke wil, doordrenkt in een zuurbad van nepotisme, zo sterk aanwezig geweest op het Amerikaanse territorium. Nog nooit heeft één persoon zoveel haat, angst en aanbidding opgeroepen als deze vitale bijna-tachtiger...

Gelukkig lijken de sneeuw, ijs en winterse toestanden voorlopig van de baan te zijn, we mogen ons bijna opwarmen aan temperaturen van zeven tot acht graden. Heerlijk! Wel liggen er nog dikke plakken ijs in onze tuin, waardoorheen de enorme molshopen, van de op Trump lijkende hardwerkende harige graafbeesten, nu zichtbaar worden, als zwarte afvalbergen der mijnbouw.

Na enkele dagen wat benauwd te zijn geweest (mijn bekende winterse astma), stond mijn liefje erop dat ik naar de huisarts zou gaan om te checken of ik geen longontsteking had of andere malaise. De huisarts was confuus: met haar stethoscoop op mijn rug luisterend had ze het over 'een orkest van geluiden'. Na de CRP-waarde te hebben geprikt (geen serieuze ontsteking), wist ze niet wat te doen. Meneer, ik ga u doorverwijzen naar de eerste hulp van het ziekenhuis, mogelijk kunnen ze daar beter vaststellen wat er aan de hand is. Onder luid gegrom, want geen zin in, verliet ik met mijn liefje de huisartsenpraktijk, om via thuis (snel een astmapufje nemend omdat je nooit weet hoe lang het op de spoedeisende hulp gaat duren eer je aan de beurt bent) naar het ziekenhuis te rijden, werd ik maar liefst binnen één minuut geholpen. Ik moest op een bed gaan liggen en men startte de standaardprocedure: bloed afnemen, hartfilmpje maken, bloeddruk opnemen, zuurstofgehalte in bloed meten, ook een pijnlijke prik in een slagader om het zuurgehalte te meten en nog enkele andere waardes, en een longfoto maken, je bent al gauw enkele uren verder voordat er een dokter aan je bed verschijnt die 'rare woorden en onbegrijpelijke afkortingen' begint te orakelen, daarbij simultaan inschattend of de patiënt op de hoogte is van vakjargon. Dat ben ik redelijk maar niet goed, en dus begint de arts toch iets minder gedreven te orakelen, om het voor de patiënt begrijpelijk te houden. Zeer summier samengevat: eind deze week moet ik een test ondergaan en zal ik een gesprek hebben met een nieuwe longarts, om te bezien of ik met 'biologicals' mag beginnen, een astmamedicatie die voor mij als hoopvol en verbeterend werd ingeschat door de aan mijn bed zittende arts, een Iraanse longarts met als specialisatie oncologie. Daarbij lijkt het erop dat we niet eerst afscheid hoeven te nemen van onze katten, voordat deze als hoopvol geachte behandeling van start kan gaan. Ik zou volgens haar de ideale kandidaat zijn, met binnen een half jaar een aanzienlijke verbetering van het functioneren mijner longen. Ik moest maar eens gaan opletten, dat dit een groot verschil zou maken zei ze. De Iraanse arts was kennelijk

van het type opportunistische, bijna krachttermen gebruikende arts, die zelf ook een kat had en ons kattendilemma heel goed begreep. Toch heeft mijn liefje deze hele exercitie heel anders geïnterpreteerd dan ondergetekende, terwijl we beiden aanwezig waren in hetzelfde gesprek. Ik zeg: we wachten even af wat er nu met de katten moet gebeuren, dit zal wel blijken uit de woorden van de nieuwe arts, die ik overmorgen reeds spreek. Mijn liefje zegt: de katten moeten sowieso weg, wat er donderdag ook uit gaat komen. Al sinds vrijdagmiddag verkeren wij in deze opmerkelijke zijnstoestand: ik zie een halfvol glas voor me staan, mijn liefje een halfleeg. Deze discrepantie zit al sinds die middag in onze gesprekken en soms verhitte discussies verweven, het zorgt er af en toe voor dat wij niet te genieten zijn, of beter: elkaar en elkaars standpunten weinig kunnen velen...

[14-1-2026]

Het duurde even maar gister was hij toch weer present in het politieke straatbeeld der media. Mark Rutte liet van zich horen en deed precies wat hij moest doen: iets zeggen over de ontstane situatie te Groenland. Dat deed hij zonder de naam van de agressor te noemen: Donald Trump. Wat hij wel deed: melden dat de meest voor de hand liggende optie is dat we in NAVO-verband gaan zorgen voor de veiligheid van de VS. Dat is de beste oplossing voor dit inmiddels tot een dreigend landjepik van de VS verworpen thema...

Rutte sprak gister in het EU-Parlement over de Groenlandse situatie. Je kon merken dat hij door sommige Parlementsleden met een scherpe knipoog werd aangepakt, zoals door een Vlaams lid: dat hij nu wel erg naar de pijpen danste van de VS, en of hij daar commentaar op wilde leveren. Rutte herhaalde eindeloos, met zijn sluwe grimas, dat hij als NAVO-SG nooit inhoudelijk commentaar geeft op politieke meningen van individuele lidstaten.

Dit omdat Rutte staat voor de veiligheid van de Trans-Atlantische Verdragsorganisatie, niet voor het politieke beleid van deelnemende landen en diens individuen...

Rutte heeft goed nagedacht over wat hij wil en kan, en ook mag. Het 'mogen', zijn 'speelruimte', is verbonden aan de wil van het belangrijkste lid, de VS, in het bijzonder van haar baas, *The Don*. De NAVO zou er goed aan doen om het genetisch materiaal van Rutte veilig te stellen, om in de toekomst klonen van hem te kunnen maken als de ideale SG van de NAVO. Zelden is een NAVO-baas in zo'n warm bad terechtgekomen als onze voormalige jokkebrokkende MP. En dat nog wel voor een man die ik een jaar of tien geleden echt verafschuwde, als aalgladde Premier en boegbeeld van 'Rechts Nederland Met Geld'...

Ja, het verstrijken van de tijd kan rare dingen doen met een mens. Of dat vandaag ook geldt voor de Deense Minister van Buitenlandse Zaken, Lars Løkke Rasmussen, als hij op bezoek gaat bij Rubio en Vance, om een dialoog te voeren over Groenland, laat zich eenvoudig raden. Wat mij betreft is het al een overwinning voor Rasmussen als ze hem ongedeerd laten gaan na het gesprek. Want voor hetzelfde geld heeft Trump bepaald dat hij moet worden gekidnapt, Maduro indachtig...

Nee, dat laatste is maar een grapje hoor. Toch is het opmerkelijk dat ik er überhaupt gedachten bij vorm, want zulks is beslist het geval. Je houdt tegenwoordig met zo goed als alles rekening, met een sinjeur als Trump. Je probeert hem als het ware bij te benen, probeert in zijn brein te kruipen en op te pikken welke abjecte truc hij nu weer uit de kast gaat trekken. Heb ik bij voormalige Presidenten van de VS nooit gehad, zelfs niet bij Trump 1.0, acht jaar geleden. Dit lijkt bijna een andere persoon te zijn geweest, die redelijk mild was in doen en laten. Het verlies van Biden heeft hem vermoedelijk 'de schurkenkant' opgeduwd, want veel meer dan een ordinaire boef is hij niet, lustig met nepotisme en andere afschuwelijke zaken strooiend, zoals de verheerlijking

van zijn Ego, heeft hij in mijn ogen tot nu toe nauwelijks gedaan...

Vandaag begint de rechtszaak inzake Nexperia. Enkele maanden geleden was ik van mening dat dit een bedreigende situatie was, veroorzaakt door onze onnozele Minister van Economische Zaken Vincent Karremans. Die was zich wat mij betreft niet bewust van de grote implicaties die zijn 'besluitje' tot gevolg kon hebben. Toch, met de bekende clichématige 'kennis van nu', was het maar een druppeltje in een plasje water. De soep werd niet zo heet gegeten: Karremans deed wat extra druppeltjes water bij de wijn en de Chinezen gingen weer autochipjes leveren. Dat wat er is gebeurd in Venezuela, dan wel staat te gebeuren te Groenland en mogelijk te Iran, staat in geen verhouding tot het Nexperia-gefröbel van toen...

Natuurlijk zou China, als er wat hen betreft geen bevredigende voortgang wordt gemaakt met Nexperia, de boel globaal weer op slot kunnen doen. Toch kijk ik nu anders naar dit 'probleem', dat er wel is maar toch van een geheel andere orde is dan oorlog. De luxeproblemen van elektrische autorijders is van geen belang als we het afzetten tegen oorlogsdreigingen. Mogelijke werkeloosheid in de auto-industrie is ook van secundair belang. Vervelend, maar je komt er wel overheen. In mijn ruim zestigjarige bestaan op aarde is er nooit zoveel globale reuring geweest als sinds de 2de inauguratie van Donald J. Trump. Toch ben ik op een bepaalde manier tevreden dat ik dit alles mag ervaren, doorvoelen. Hoe vervelend de situatie ook is: je wil het voor geen goud missen...

Na er gister al wat over te hebben gezegd, er zit weinig beweging in mijn longgedoe. Braaf slik ik op het juiste moment de voorgeschreven pillen, dan wel zuig ik pufjes het geteisterde, zuurstofminnende gebied binnen. Juist omdat ik momenteel een gebrek-kige inhalatiekracht heb, is het lastig om de juiste hoeveelheid